

Udklip fra afsnittet Ultravenstrelinjens sidste år

ti«. Og i en radiotale seks dage før valget slog Aksel Larsen fast at de nødvendige forbedringer kun kunne tilkæmpes af arbejderklassen uden for Christiansborg, og ikke via stemmesedlen. Men det ville »være af mægtig betydning for den arbejdende befolkning at have repræsentanter på rigsdagen til dér at tale klassens sag, give parolerne for kampen og afsløre de bedrageriske parlamentariske frasehelte!«. ²³⁰

Få måneder inde i valgperioden gjorde de nybagte folketingsmedlemmer deres stilling klar. I marts 1933 fastslog partiformanden i folketingsalen at det var DKP's »absolutte hensigt med vold at tage magten i dette samfund«. Og Arne Munch-Petersen erklærede at partiet hverken var bundet »af Meyers fremmedordbog eller af den danske grundlov«. Det skal dog tilføjes at udtalelserne fremsattes i forbindelse med en oprørt debat om en kommunist der indvalgte i Københavns Borgerrepræsentation, mens han afsonede en seks måneders fængselsdom for anstiftelse af et voldeligt angreb på politifolk der ville opløse et kommunistisk demonstrationsmøde. En ren-

livet klassesdom, mente DKP.²³¹

I det hele taget befordrede disse års politimæssige og retslige tiltag mod både arbejderaktivister og DKP næppe kommunisternes tiltro til det borgerlige demokrati – eller til den socialdemokratiske-radikale regering. Overvågning og registrering, politirazziaer mod DKP-kontorer og DKP-kontrollerede fagforeninger, arrestationer af DKP-aktivister, hørte nærmest til dagens orden. Myndighederne satte ikke mindst hårdt ind overfor aktiviteter der kunne provokere Hitlers Tyskland, som politiske møder med ubekvemme tyske emigranter, krænkende artikler, aktioner der fornærmede det tyske flag. Aksel Larsen selv sønderrev i august 1933 det tyske »morderflag« med Hagekorset, anklagedes for at forhåne en fremmed stats flag eller nationalitetsmærke, fik frataget sin parlamentariske immunitet, men frikendtes ved et nævningeting i februar 1934. Og på et tidspunkt i 1934 sad fire kommunistiske redaktører fra *Arbejderbladet* fængslet samtidig for krænkelser mod staten.²³²

At myndighederne var på vagt overfor DKP's samfundsmæssige hensigter, var dog i sig selv ganske forståeligt, og DKP gjorde ikke meget for at dæmpe mistroen. Da partiets to folketingsmedlemmer som nævnt havde udtrykt deres despekt for grundloven, efterlyste et konservativt folketingsmedlem et forbud mod partiet. Ønsket blev dog ikke efterkommet, men Folketingets præsidium bad de to om at klargøre hvorvidt deres udtalelser skulle forstås som en tilbagekaldelse af deres tidligere forsikring om at ville holde grundloven. Herefter afgav Aksel Larsen og Arne Munch-Petersen enslydende erklæringer, hvori de bl.a. fastholdt ønsket om en »voldelig omstyrtning af den nuværende samfundsordning og dens afløsning med proletariatets diktatur«. Direkte adspurgt af præsidiet tilføjede de kommunistiske parlamentarikere dog at grundlovsløftet hverken var revideret eller tilbagekaldt – hvorefter præsidiet lod sagen falde.²³³

- 227 Materiale1 pkt. 2 s. 26.
- 228 Det åbne brev ses optrykt i Materiale3, s. 6-9 – hvorfra alle citater er hentet.
- 229 Jf. Jacobsen3 s. 187-189.
- 230 »Humbug«-citatet hentet fra Thing/Bloch s. 150. Radiotalen (holdt d. 10.11.1932) er optrykt i Larsen1 s. 17-27. Det citerede: s. 22.
- 231 Se Jacobsen1 s. 129, hvorfra citaterne (der stammer fra Rigsdagstidende, samlingen 1932/33 spalte 4614) også er hentet. Og se en beskrivelse af voldssagen på basis af fremstillingen i Ugeskrift for Retsvæsen 1932-33 – i Hn.Koch s. 74f.
- 232 Jacobsen1 s. 133-139; Lange s. 10. Sagen mod Aksel Larsen rejstes efter tysk pres og på basis af straffelovens §108 der åbnede mulighed for op til et års fængsel til »den, der offentlig forhåner en fremmed nation, en fremmed stat, dens flag eller anerkendte nationalitetsmærke«. Men sagen svækkedes af at Hagekorsmærket først notificeredes som officielt tysk rigsmærke måneden *efter* Larsens aktion. Se Jacobsen1 s. 135.
- 233 Se Jacobsen1 s. 129f. (citatet s. 129).
- 234 *Grundbøger i den proletariske klassekamp, Marxistisk-Leninistisk Strategi og Taktik*, 1+2 (Bog1, Bog2).
- 235 Se Bog2 s. 4.
- 236 Ibid. s. 8f. Se også Bog1 s. 13 om borgerskabets store påvirkningsmuligheder overfor folket og arbejderklassen.
- 237 Bog2 s. 23, 7. (I teksten trækkes tråde fra de parallelle arbejderregeringer til den såkaldte »dobbeltmagt« i Rusland mellem februar og oktober 1917 – hvor den provisoriske regering og sovjetterne eksisterede side om side. Ibid. s. 23).
- 238 Ibid. s. 18.
- 239 Bog1 s. 28f.
- 240 Fra artiklen *Revolutionær og borgerlig parlamentarisk Virksomhed* i Komm.Tidsskr. 1/1933, s. 23-28, citaterne: s. 27.
- 241 *Den politiske Situation og DKP's Arbejde og Opgaver*. Resolution af 28/29.1.34. Ses i Materiale3 s. 50-56. Citaterne: s. 52f.
- 242 Optrykt i Materiale2 pkt. 12.